చిట్టి కథ

- జెన్

చంద్రుడు

ఆమె
వెళ్తూ వెళ్తూ
చందమామను
వ్యానిటీ బ్యాగ్‌లో
వేసుకుని వెళ్లింది.
అతని బతుకంతా
చీకటి రాత్రులే.

కిడ్నాప్

‘నిన్ను చంపడం ఖాయం.
ప్రాణాలు తప్ప ఏమైనా కోరుకో’
అవకాశమిచ్చారు కిడ్నాపర్లు.
‘నా శవం ఇంటికి చేరేలా చూడండి.
ఇన్సూరెన్స్ డబ్బులొస్తాయి.
పిల్లల చదువులకు పనికొస్తాయి’
వేడుకున్నాడు బందీ.

అమూల్యం

సంచి భుజానికి వేసుకుని
వడివడిగా నడుస్తున్నాడు
ఓ పెద్ద మనిషి.
‘అందులో ఏం ఉన్నాయ్’
కుతూహలం కొద్దీ అడిగాను.
‘చాలా విలువైనవి’ అని చెప్పాడు.
నిజంగానే అమూల్యమైనవి.
నాలుగడుగులు వేశాక..
ఆ సంచిలోంచి..
గింజలు తీసి పక్షులకు చల్లాడు.
పాత బట్టలు తీసి పేదలకు ఇచ్చాడు.

చిల్లర

ఖరీదైన హోటల్‌లో
డిన్నర్ ముగించుకుని
బిల్లుతోపాటు
వంద రూపాయల
టిప్ ఇచ్చాను.
గేటు బయట యాచకురాలు
చేయి చాపినప్పుడు మాత్రం..
‘యాభై నోటుంది.
చిల్లర లేదు’ అని చెప్పి
తప్పించుకున్నాను.

కానీ..

నిన్ను మరిచిపోవడం
ఎలాగో చెప్పు.
సంతోషంగా
విడాకుల కాగితాల మీద
సంతకం చేస్తాను.